

PARKEN VOOR KONIJNEN

Een van de onderzoeksprojecten van ILVO-Dier gaat over alternatieve huisvestings-systemen voor voedsters (moederdieren) in de konijnenhouderij. Dat onderzoek loopt eind 2014 af. De eerste resultaten zijn veelbelovend. – *Luc Van Dijck*

ILVO heeft een lange traditie in onderzoek naar de huisvesting van konijnen. Voor vleeskonijnen is al langer 'bewezen' dat zij ook in groep goed kunnen worden opgekweekt. In het stappenplan dat de Raad voor Dierenwelzijn in 2012 voor de sector heeft uitgewerkt, wordt bepaald dat vleeskonijnen in de toekomst nog alleen in groepshuisvesting (parken) mogen worden opgekweekt (zie kaderstuk p. 44). Of die verplichting ook zal gelden voor voedsters, hangt onder meer af van de resultaten van het welzijnsonderzoek bij voedsters dat ILVO doet in opdracht van de FOD Volksgezondheid. Het project bestudeert innoverende parkhuisvesting bij voedsters, samen met een aantal welzijnsgerelateerde maatregelen. Konijnen zitten momenteel als een van de weinige diersoorten nog opgesloten in kleine kooien met weinig sociale interactie en met een draadgaasrooster dat bij langdurige huisvesting aanleiding geeft tot voetzoolkwetsuren. Voordelen van dit type huisvesting zijn de goede hygiëne en productie. De maatschappij

verandert. Er is meer aandacht voor dierenwelzijn, dat hebben we ook al in andere sectoren gezien. En de konijnensector moet volgen.

In theorie, en vanuit het oogpunt van dierenwelzijn, heeft een groepssysteem voor konijnen veel voordelen. Maar is dat ook zo in de praktijk? Zal een konijn in een park meer natuurlijk gedrag vertonen? Is er meer sociaal contact en is dat positief of negatief? Wat is de invloed op de productie, de hygiëne en de gezondheid? Een nieuw systeem moet beter zijn dan het bestaande. Het dierenwelzijn moet beter zijn en de productieresultaten moeten zo nauw mogelijk aansluiten. Na afloop van het project, eind 2014, moet ILVO met een advies komen. Stephanie Buijs en Luc Maertens geven graag toelichting bij de stand van zaken van het onderzoek en bij de eerste resultaten.

Semigroepshuisvesting

We sommen de belangrijkste verschillen tussen een kooi en een park op. Parken bieden meer ruimte (minstens één zijde

moet 1,8 m zijn) en hebben een andere bodem. Er zijn geen beperkingen in hoogte. De konijnen kunnen op een platform springen en hebben constant knaagmateriaal (stro of hooi) ter beschikking om aan de natuurlijke knaagbehoefte te voldoen. Om te zien of konijnen het beter hebben in een park dan in een kooi, wordt een vergelijkende proef opgezet. Luc Maertens legt uit: "We vergelijken de individuele kooi met semigroepshuisvesting. In de semigroepshuisvesting zitten de voedsters per cyclus van 42 dagen de helft van de tijd individueel, de andere helft in groep. Ze zitten individueel van 3 dagen voor het werpen tot 18 dagen nadien. Voor deze semigroepshuisvesting zijn wij op zoek gegaan naar een soort van groepspark dat het beste van kooien en parken combineert. In de eerste fase is het groepspark opgedeeld in 4 delen. Ieder deel is uitgerust met een platform en een nestbox en huisvest één voedster met haar jongen. De delen zijn 50 cm breed en 100 cm diep en hiermee is de oppervlakte per dier groter dan in de

individuele kooien van 38 bij 100 cm. Het is een bewuste keuze om in het semigroepssysteem ook meer ruimte per dier te voorzien. Als je ze te klein houdt dan hypothekeer je de kans op slagen van het experiment, omdat de dieren de ruimte moeten hebben om elkaar te ontlopen wanneer zij gegroepeerd worden. Dit groeperen gebeurt wanneer de jongen 18 dagen oud zijn, omdat voedsters met pasgeboren jongen zeer agressief kunnen zijn. Het is dus goed dat ze dan apart zitten omdat ze elkaar en elkaars jongen anders kunnen verwonden. Het voordeel is ook dat ze apart zitten wanneer ze geïnsemineerd worden. Zo vermijden we problemen met onvruchtbaarheid. Die problemen ontstaan vanuit de hormonale werking van konijnen die elkaar bespringen. De andere helft van de cyclus zitten de konijnen in groep en hebben ze in de proefopstelling bij ILVO in totaal viermaal meer plaats ter beschikking. De tussenschotten tussen de 4 delen van het semigroepspark worden weggenomen en zo wordt er een ruimte gecreëerd van 2 bij 1 m, waarin 4 voedsters en hun jongen samen gehouden worden.

Wanneer de konijnen in groep samen zitten, sluiten we de nestboxen zodanig af dat alleen de jongen er nog in kunnen en zich zo tegen een agressieve voedster kunnen beschermen. Een aantal dagen na de geboorte worden de groepen gestandaardiseerd met evenveel jongen per voedster in de groepshuisvesting en in de individuele kooien. Op het moment van spenen halen we de voedsters weg en hergroeperen we de dieren naar 32 vleeskonijnen per semigroepspark. Dat is de bezettingsnorm zoals bepaald in het stappenplan."

Productieresultaten

Luc Maertens: "We zien geen significante verschillen in vruchtbaarheid. De bewering dat de konijnen meer gaan verwerpen werd niet bewezen. De worpgrootte was in alle groepen hoog. We hebben de sterfte bekeken tussen het moment dat de dieren in groep samenkomen en het spenen. We zagen geen significant verschil tussen semigroepshuisvesting en de individuele kooien. We zagen wel iets meer overlevende jongen in de individuele kooien voor 18 dagen. Dat is vreemd want tot 18 dagen zijn ook de voedsters in de semigroepsparken nog individueel gehuisvest. Misschien moeten we nog wat

sleutelen aan het concept van de parken. De overleving op dag 29 bij het spenen is iets beter individueel dan bij de groepssystemen, maar het verschil is ook niet erg groot. Het speengewicht was wat lager. We vermoeden dat er een aantal jongen zijn die niet genoeg melk meer krijgen. In een groepssysteem moeten ze immers concurreren met meer jongen, aangezien de jongen niet alleen bij hun eigen moeder zuigen. Maar het heeft wellicht ook voor een deel te maken met

.....

Agressie is het grootste probleem bij konijnen in groep.

.....

De technische resultaten in polyvalente parken vallen goed mee maar er zijn nog verbeteringen mogelijk.

het concept van de parken. De hoogte van de drinknippels hebben we bijgesteld. De nesten waren nog niet perfect. De resultaten van de konijnen die in het semigroepssysteem geboren en opgefokt werden mogen dan iets lager liggen dan bij de individuele kooien, ze liggen op een zeer hoog niveau. Namelijk op een niveau dat hoger ligt dan wat we gemiddeld zien op onze Belgische bedrijven. De worpgrootte lag op bijna 12 (het waren oudere dieren zonder de eerste worp te rekenen die altijd minder jongen geeft). Met deze resultaten moeten we zeer tevreden zijn. In andere alternatieve systemen, zoals in Zwitserland, zien we veel meer sterfte en

ziekten. Onze conclusie is dat wij vanuit het oogpunt van de technische en de pathologische resultaten geloven in polyvalente parken maar dat er nog verbeteringen mogelijk zijn.

Welzijn bij voedsters

"Agressie is het grootste probleem bij konijnen in groep", zegt Stephanie Buijs. "In onze semigroepshuisvesting hebben we gezien dat 86% van de voedsters 'gekwetst' was 4 dagen nadat ze bijeengezet waren. Maar interpreteer dit niet verkeerd: het gaat veelal slechts over heel lichte 'kwetsuren'. Bij meer dan 80% ging het om schrammetjes en iets diepere of langere schrammen. Slechts 3,2% had diepe wonden. We zien dat agressie vooral

in de eerste uren na groepering plaatsvindt en heel snel afneemt. Er is ook een verschil van hok tot hok. We moeten dat gedrag verder analyseren en zien of we daar een patroon kunnen vinden waarom de ene groep meer vecht en de andere minder."

Gewichtsverlies

Tussen groeperen en spenen vallen voedsters doorgaans af. Is er meer onrust in de groepskooien, dan zouden de voedsters extra kunnen afvallen. Dat was ook het geval in de eerste ronde, maar in de daarop volgende rondes was er geen verschil meer. Ook het eindgewicht was

gelijk. Het bijniergewicht is een maat voor de stress maar hier was er ook geen verschil volgens het systeem.

Voetzooldermatitis

Deze aandoening heeft te maken met de bodem. Het verschil tussen draadgaasbodems en plasticbodems was wel duidelijk. Plastic is vriendelijker voor de poten. Bij draad had 60% last van kale plekken en eeltvorming op de achterpoten, bij plastic maar 4%. Deze eeltvorming is het beginstadium van voetzooldermatitis, waarbij zich echte wonden en ontstekingen kunnen voordoen. Dit verder gevorderde stadium van voetzooldermatitis werd echter in geen van de systemen waargenomen. De draadgaasbodems van ILVO waren al deels voorzien van een plasticmat maar de resultaten op volledige plastic zijn toch nog beter. Maar plastic is kostelijker en de levensduur is beperkter dan die van draadgaas.

Hygiënestatus

De openingen van de plasticbodems moeten heel precies zijn: de mestkeutels moeten erdoor kunnen, maar de jongen mogen er niet met hun poten in vast komen te zitten. Omdat de plasticbodems dichter zijn dan de draadbodem, kan er ook meer mest op achterblijven. Hoe vuil zijn de bodems? Stephanie Bujs: "In die semigroepsparcken met plasticbodem

was de bodem duidelijk meer vervuild met (aangekoekte) mest. Bij een vuilere bodem is er meer contact tussen het konijn en de mest en dit kan theoretisch gezien de ziektedruk verhogen. Dit risico lijkt echter beperkt, want in onze proef zagen we geen verschil in sterfte of in de coccidiosestatus tussen vleeskonijnen die op de draadbodem en de plasticbodem gehouden werden. Ook was er geen verschil in het aantal bacteriële kolonies na de ontsmetting van de hokken. Dat moest ons een idee geven of er een verhoogd risico was op de opbouw van de ziektedruk over de rondes heen. Maar we moeten er wel rekening mee houden dat we alle bodems maar kort, slechts 20 weken, gebruikt hebben. Na verloop van tijd zou er tussen de systemen een verschil kunnen ontstaan inzake slijtage. Na enkele jaren komen er waarschijnlijk krassen in de plastic waarin vuil kan achterblijven.

Opvoeding

In een andere proef onderzoeken we of we de groepssystemen beter kunnen laten functioneren door dieren te gebruiken die in zo'n groepssysteem opgegroeid zijn. Als konijnen al op jongere leeftijd aan vele nestgenoten blootgesteld zijn, op een jonge leeftijd waarop ze elkaar nog niet echt bekampen, ontwikkelen ze mogelijk meer sociale vaardigheden. We verwacht-

ten dat dergelijke dieren beter zijn in het herkennen van agressief en submissief gedrag en hierdoor beter aangepast zijn om in groep te leven.

We hebben konijnen (uit de vorige proef) geïnsemineerd met sperma geschikt voor het opfokken van voedsters in plaats van vleeskonijnen. De ene helft van de dieren werd grootgebracht in een individuele kooi en had dus alleen contact met de eigen moeder en de nestgenoten. De andere helft werd grootgebracht in een semigroepssysteem en had vanaf een leeftijd van 18 dagen dus ook contact met 3 andere voedsters en hun jongen. Na de opfokfase zijn beide types dieren in een semigroepsparck gehuisvest. Momenteel evalueren we of de dieren die in groep opgroeiden het beter doen in de semigroepsparcken.

In dezelfde proef maken we een vergelijking tussen groepen met 4 en groepen met 8 voedsters. Zijn grotere groepen in grotere kooien, dus met dezelfde oppervlakte per dier, interessant? De dieren kunnen nog verder wegrennen om hun agressor te ontvluchten. Anderzijds kan een agressief dier in een kooi met meer voedsters er ook meer aanvallen.

Voorspellend gedrag

We onderzoeken ook of we een eenvoudige test kunnen ontwikkelen om te voorspellen, op basis van gedrag en fysieke kenmerken op jonge leeftijd, of voedsters agressief zullen zijn als ze in groep geplaatst worden. We hebben de jongen direct na de geboorte een microchip gegeven, ze gewogen en de afstand gemeten tussen de anus en de genitaliën. Dat laatste is een maat voor de masculiniteit van vrouwelijke dieren (bij andere diersoorten is gebleken dat dat een maat kan zijn voor agressie). Andere 'karaktertests' voeren we uit op latere leeftijd tussen 12 en 15 weken. Die tests (*open-field test*, *post test*, *novel object test*, *sociality test*, *stick test*...) zijn er vooral op gericht om te zien hoe het dier reageert op onverwachte situaties. Nadat we al die gegevens verzameld hebben, volgen we die dieren op het moment dat ze gegroepeerd worden als volwassen voedsters. Dan gaan we na hoe agressief ze zijn. Die gedragingen kunnen we dan linken aan al de info die we hebben over het dier om zo mogelijk verbanden te kunnen leggen. ■

VAN KOOIEN NAAR PARKEN

Binnen de Raad voor Dierenwelzijn werd een stappenplan goedgekeurd voor de omschakeling van kooihuisvesting naar parken. Vleeskonijnen moeten vandaag minstens in één groep voor 4 dieren worden afgemest bij een minimale oppervlakte van 625 cm²/konijn. Zij moeten knaagmateriaal ter beschikking hebben en er moet een comfortzone worden voorzien. Bij nieuwbouw of grondige renovatie moeten de dieren in parksystemen worden gehuisvest. Vanaf 1 januari 2016 moeten vleeskonijnen in verrijkte parken worden gehouden, tenzij het bedrijf voor 1 januari 2020 stopt of geïnvesteerd heeft in verrijkte kooien. Die kunnen blijven tot eind 2024. Een park voor

vleeskonijnen moet minstens één zijde hebben van minimum 1,80 m. Het moet open zijn aan de bovenkant en een platform hebben dat voldoende groot is. Per dier moet er 800 cm² beschikbaar zijn en de dieren moeten verrijkmateriaal hebben. De konijnen moeten ten laatste 42 dagen na de geboorte tot het einde van de afmest in zo'n park gehouden worden. Wanneer een ILVO-proefproject gunstige resultaten geeft, zullen vanaf 1 januari 2021 ook alle voedsters in verrijkte parksystemen moeten gehouden worden. De normen voor deze parken moeten nog vastgelegd worden. Bestaande verrijkte kooien voor voedsters kunnen ook blijven tot eind 2024.

© DENDERLUX

VRAAG NAAR KONIJNEN IS GROTER DAN AANBOD

Denderlux in Ninove is een van de 3 gespecialiseerde konijnenslachthuizen in Vlaanderen. Hier worden tussen 25.000 en 30.000 konijnen per week geslacht. De vakkennis van de kwekers, de zorg voor dierenwelzijn, de eisen gesteld aan de voedselveiligheid en de moderne installaties liggen aan de basis van een kwaliteitsproduct. – *Luc Van Dijck*

Met directeur Alex Groeninck staat de derde generatie aan het hoofd van dit familiebedrijf. Denderlux stelt een vijftiwintigtal medewerkers tewerk. Dochter Berlinde en zoon Bart zitten mee in het management. “Vroeger slachtten we konijnen en pluimvee”, zegt de directeur. “Maar moderniseren in de 2 slachtlijnen was niet haalbaar. Vijftien jaar geleden hebben we beslist om ons nog alleen toe te leggen op het slachten van konijnen. We hebben in 1996 de slachterij verbouwd en gemoderniseerd en in 1998 hebben we

.....

Bij Denderlux worden elke week tussen 25.000 en 30.000 konijnen geslacht.

.....

een nieuwbouw gezet voor de uitsnijderij.” De capaciteit van Denderlux bedraagt ongeveer 1200 dieren per uur. Het normale slachtritme is 800 dieren per uur. Er zijn dagen met 4000 slachtingen, maar ook dagen met 7000 slachtingen.

Wekelijks worden tussen 25.000 en 30.000 konijnen geslacht. Voor volgend jaar wordt een uitbreiding gepland om de slachtcapaciteit te verhogen naar 1600 dieren per uur.

Groen licht

Kwaliteitsmanager Berlinde Groeninck geeft uitleg bij de controles: “Het slachthuis voldoet aan de hoogste normen, zoals die zijn vastgelegd in de Europese verordeningen die betrekking hebben op de eisen inzake slachten en infrastructuur en inzake vleeskwiteit. De instal-

laties behoren tot de modernste in hun genre. Het personeel wordt goed opgeleid en opgevolgd. Twee keurders van het FAVV zijn permanent aanwezig op de slachtvloer en regelmatig komt ook de inspecteur ter plaatse. Dierenwelzijn staat hoog op de agenda. Dit jaar hebben we nog een nieuw systeem van verdoving geïnstalleerd. De elektrische verdoving van ieder konijn wordt elektronisch opgevolgd. Een groen licht geeft aan dat het

voor het hele proces van versnijding (kop, schouders, rug en bouten) en verpakking. Of ze worden als heel konijn verpakt. De vleesstukken worden ofwel gewoon verpakt, ofwel onder gas.

Kwekers

“Van de geslachte dieren komt 70% vanuit enkele grotere bedrijven in Nederland”, vertelt directeur Groeninck. “In België werken we samen met een tiental kwe-

sterfte opvolgen bij de geboorte, op dag 1 ... Abnormale sterfte wijst op ziekte of een ander probleem. We maken met de konijnenbedrijven afspraken over een langere periode. De bedrijven moeten 4 weken vooraf aangeven hoeveel dieren ze zullen leveren. Zo kunnen we een constante aanvoer nastreven en onaangename verrassingen vermijden, onze planning rond maken en de logistiek afstemmen.”

© LUC VAN DIJCK

© DENDERLUX

Directeur Alex Groeninck: “We moeten naar bedrijven met ongeveer 1000 voedsters. Die zijn economisch het interessantst. Investeren in de konijnenhouderij is economisch verantwoord.”

Denderlux in Ninove is een van de 3 gespecialiseerde konijnenslachthuizen in Vlaanderen. Hier worden tussen 25.000 en 30.000 konijnen per week geslacht.

dier voldoende verdoofd is. Dit proces wordt geregistreerd via een systeem van monitoring.”

Slachtproces

De levende konijnen worden aangevoerd en wegen tussen de 2,4 tot 2,7 kg. De slachterij wordt ingedeeld in 5 lokalen: de aanvoer, verdoving, uitbloeden, onthuiden en evisceratie. Nadat het konijn verdoofd wordt, wordt het opgehangen en gekeeld. Nadat het is uitgebloed wordt het gevild en ontdarmd. Via perslucht worden bloed en slachtafval naar een gekoelde silo afgeleid. Iedere dag haalt Rendac de container met slachtafval op. De vellen worden ook dagelijks opgehaald. Na de slacht worden de konijnen via een automatische snelkoellijn gedurende 2 uur gekoeld tot een kerntemperatuur van rond 2°C is behaald. De temperatuur van de koeling wordt permanent bewaakt. Daarna komen de konijnen op de band

DENDERLUX

Locatie: Ninove
Specialisatie: konijnenslachterij en -uitsnijderij
Personeel: 25
Website: www.denderlux.be

kers. Die zijn goed voor ongeveer 20% van de aanvoer. 10% komt uit Noord-Frankrijk en uit de Duitse grensstreek (die laatste komen mee met een Nederlands transport). Wij controleren bij de kwekers de kwaliteit, de voeding, de verzorging en de hygiëne. De kwekers worden gecontroleerd via de veevoederfabrieken die door ons worden aangestuurd. Die controles zijn onaangekondigd. De administratie moet in orde zijn. De kwekers moeten de

Afzet

Denderlux biedt de konijnen geheel of versneden aan en verpakt ze ofwel vers ofwel onder gas. Het slachthuis vermarkt konijnen in hun geheel, hele konijnen in delen en pakketten met alleen bouten, ruggen en schouders. De grootdistributie is met ongeveer 70% de grootste afnemer. De overige 30% gaat weg via winkeliers, marktkramers en handelaars. 70% gaat naar de Belgische markt. 30% gaat

naar het buitenland en vertrekt richting Nederland, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Spanje, Portugal, Malta, Griekenland, Cyprus, Slovenië en het Verenigd Koninkrijk.

Konijnen in België

Er zijn in België ongeveer 30 professionele konijnenhouders: een twintigtal in Vlaanderen en een stuk of 8 in Wallonië. Dat volstaat niet voor de bevoorrading van

De installaties van konijnslachterij Denderlux behoren tot de modernste in hun genre.

de Belgische markt. Er is vooral uit Nederland import van levende dieren. De konijnssector in België was al niet groot en kleinschalig en rond het jaar 2000 zijn veel bedrijven gestopt toen een veel gebruikt geneesmiddel tegen dikkebuikenziekte bij konijnen van de Belgische markt werd gehaald en nog toegelaten bleef in de ons omringende landen. Deze ziekte was moeilijk onder controle te krijgen. Het werd moeilijk te concurreren met de naburige landen en veel kwekers haakten af. Alex Groeninck: "Vandaag zien we een zekere nieuwe interesse voor de sector, hoewel die bescheiden is. Maar er is een groot tekort van kwaliteitskonijnenvlees op de Belgische markt. Er is zeker een toekomst voor professionele konijnenkwekers. Maar we moeten gaan naar een opschaling van de bedrijven. We laten de kleinere bedrijven niet in de kou staan, maar het is economisch interessanter om op één plaats een paar duizend konijnen te kunnen ophalen dan op verschillende bedrijven een paar honderd. Vandaag levert een gemiddeld Belgisch bedrijf

rond 700 konijnen. We streven naar 4000 tot 5000 konijnen per kweker om de 6 weken. We moeten naar bedrijven met ongeveer 1000 voedsters. Zo zijn er al een paar bedrijven, maar nog te weinig. Investeren in de konijnenhouderij is economisch verantwoord." Nederland heeft meer professionele kwekers dan België maar geen slachthuis. Het land heeft een overaanbod van konijnen en voert ze dan ook uit. Konijnen staan niet courant op het menu bij onze noorderburen. Enkel met Kerstmis piekt de vraag. In België is het aanbod kleiner dan de vraag. Vandaar de betekenisvolle import van levende dieren uit Nederland. Bovendien zijn daar al veel kwekers omgeschakeld naar parkkonijnen. Dat is een extra reden om afzet te vinden op de Belgische markt waar de grootdistributie zich in het kader van dierenwelzijn meer en meer richt op de verkoop van konijnen uit groepshuisvesting. De andere distributeurs zullen op termijn volgen. Voor de kwekers is er overigens ook in België een stappenplan opgesteld om over te schakelen naar diervriendelijke huisvestingsystemen voor vleeskonijnen.

Deinze

De officiële prijs aan de fokkers wordt bepaald door de 'Nationale prijzencommissie voor het Belgisch levend konijn' die wekelijks samenkomt op het stadhuis van Deinze. Namens de slachthuizen zetelt Alex Groeninck in deze commissie. "We volgen de evolutie van vraag en aanbod op de Belgische markt en ook de bewegingen in de sector op Europees vlak. De prijs fluctueert sterk, daalt in de zomer en stijgt in de winter. In de zomer is er een overaanbod van konijnenvlees en wordt een deel ingevroren en gestockeerd. Maar voor diepvrieskonijn is er grote concurrentie vanuit China. De prijs die in Deinze wordt vastgelegd is zeer belangrijk; in de sector is de 'Deinze-prijs' een begrip. Hij is een van de hoogst genoteerde in vergelijking met de buurlanden. Dat heeft te maken met de kwaliteit en met de stijgende vraag van de distributie naar Belgisch konijnenvlees." ■

VERFIJN MET KONIJN

Bij het slachten, versnijden en verwerken van konijn worden zeer strenge kwaliteitsnormen gewaarborgd om een uiterst hygiënisch product af te leveren. Konijn wordt aangeboden in zijn geheel of versneden in panklare porties: bouten, rug, schouders, filets, médaillons. Konijn is meer dan de traditionele stoofpot. Het leent zich ook goed tot snelle, moderne en lichte bereidingen. Het vlees van konijn is mals, sappig, mager en licht verteerbaar. Een portie konijn van 100 g levert gemiddeld zo'n 160 kcal, het is rijk aan vitamine B12, selenium en kwaliteitseiwitten en een goede bron van de vitaminen B3 en B6 en van zink en ijzer. Met een gemiddelde van ongeveer 9 g vet per 100 g behoort konijn tot de magere vleessoorten. Een konijnenbout levert het magerste vlees (ongeveer 4 g vet per 100 g). De rug en de schouder bevatten iets meer vet. De beperkte hoeveelheid vet in konijn bestaat voor ongeveer een derde uit verzadigde vetzuren en voor bijna twee derden uit cholesterolvriendelijke onverzadigde vetzuren. In vergelijking met veel andere vleessoorten bevat konijn bovendien procentueel meer omega 3-vetzuren.

Info www.konijn.be